

[Handelsministeren]

Man kender som sagt regeringspartierne afvigende syn på spredning af ejendomsretten, men det skal ikke markeres ved en tilfældig dagsorden som fremskridtspartiets, lige så lidt som en debat om kapitalkoncentrationen skal bruges til at vedtage en dagsorden om retsforbundets program. Regeringen afviser derfor begge dagsordensforslag.

Gert Petersen (SF):

Der blev spurgt om, hvad socialistisk folkeparti har ønsket med denne debat. Det er også blevet sagt, at det var spild af folketingets tid. Jeg synes, det er ganske interessant, at sådanne betragtninger kan komme frem, og jeg synes, de siger mere om dem, der kommer med dem – det vil jeg sige til venstres ordfører – end om selve sagen.

Forholdet er jo det, at vi her i landet som det er blevet påvist – og det er ikke blevet benægtet – har en ganske betydelig kapitalkoncentration, og det vil sige en koncentration af magt på meget få hænder, en magt, som ikke er ansvarlig over for folkevalgte organer. Efter at det er konstateret – jeg indrømmer, at det ikke er nogen ny konstatering – har vi rejst spørgsmålet her for at få det gennemdrøftet, og så får man altså at vide, at dette at drøfte, hvad en sådan magtkoncentration indebærer for demokratiet og folkestyret, er spild af folketingets tid. Det er venstres holdning i dag.

Det er også blevet sagt, at Danmark er de mange små virksomheders land – det var også venstres ordfører, der var inde på det. Nu har hele denne debat et helt andet udgangspunkt, nemlig spørgsmålet om kapitalkoncentrationen. Jeg ved da godt, at der er masser af små virksomheder i Danmark, men spørgsmålet er, hvordan ejendomsforholdene er, og det er dem, der er blevet belyst bl. a. gennem en række forhold, der er fremdraget i den rapport, som vi nu har fået, og som regeringen altså ikke har taget noget skridt til at få drøftet her. Jeg synes ikke, det gør spor, at vi kommer ind på den igennem denne debat.

Det står klart, at 600.000 mennesker – det er $\frac{1}{3}$ af samtlige lønmodtagere, en anden tredjedel er beskæftiget i den offentlige sektor – er beskæftiget i aktieselskaberne eller under aktieselskaberne, og det er ligeledes en kendsgerning, at af disse aktieselskaber er

over 60 pct. store aktieselskaber. Her er tale om akkumulation. Der er også masser af små aktieselskaber, det er $\frac{3}{4}$ af dem alle sammen, men tilsammen tegner de sig kun for godt 5 pct. af den samlede aktiekapital. Det vil altså sige, at $\frac{1}{3}$ af danske lønmodtagere er beskæftiget i virksomheder, som mere eller mindre udtrykker en kapitalkoncentration.

Så er det, man må spørge sig selv, og det spørger lønmodtagerne også sig selv om: hvordan kan vi klare os under disse vilkår? Kan vi acceptere i det lange løb bare at være dem, der koster rundt med, bare at være genstand for, hvad disse enorme magtkoncentrationer, som ikke står til ansvar over for folket, over for vælgere, over for befolkningen i det hele taget, foretager sig?

Jeg forstår så udmærket godt, at kravet om medbestemmersret og kravet om på en eller anden måde at ændre ved ejendomsforholdene er taget til ude på arbejdspladserne gennem de senere år. Disse krav er ikke endnu formuleret endegyldigt. Jeg mener, at de modeller, som vi har set hidtil, ikke er de endelige modeller, men jeg er helt overbevist om, at kravene vil vokse, og at sådanne modeller, der baserer sig på en demokratisk udvikling og en almindelig demokratisering imod, hvad en række borgerlige partier her har talt for, også vil vinde gehør, og at de vil finde deres endelige form.

Lad mig sige om selve spørgsmålet ØD, at det fra anden side er blevet sagt, at ØD og indkomstpøolitik hører sammen. Det mener jeg ikke det gør. Vi afviser indkomstpøolitik, vi er tilhængere af en virksomhedsdemokratisk reform, og vi mener ikke, at de to ting på nogen måde behøver at høre sammen. Vi anser det for dybt beklageligt, at man fra LOs side har foretaget denne sammenkobling. Jeg ser i det temanummer, som LO har udgivet om ØD, at man nu også er ved at løse op, man er ved at erkende, at denne sammenkobling ikke er nødvendig. En virksomhedsdemokratisk reform er simpelt hen en reform, der bryder den magtkoncentration eller skaber midler imod den magtkoncentration på meget, meget få hænder, som vi lever med i øjeblikket.

Naturligvis kan den ikke stå alene. Det drejer sig om at få de økonomiske beslutninger ind under folkestyrets kontrol, modsat den situation, vi har i dag, hvor dette folketing kan beslutte en masse ting, men hvis de,